

Az ürgési tanyavilág halála...

A tél, és a fagy ellenére a behemót lánctalpasok tovább dolgoztak rendületlenül. Az ürgési tájat teljesen síkká tették. A több méteres toló lapok, a földgyalúk kíméletlenül eltüntették az utolsó kis szőlőkunyhót, a már tető nélkül meredező tanyák vályogfalait. Eltűntek az utak, a fasorok, a buckák oldalán megkapaszkodott szőlőcskékkal egyetemben. Nem nyikorogtak a kútágások, nem füstöltek már a kémények. Eltűntek a zörgő szekerek. A szárkúpok, a dülöngélő kerítések. Csak a sárga, teljesen elsimított kietlen táj, az egymás mellett haladó lánctalpasok dübögése, a gépek mögött rajokban szálló, károgó varjú sereg uralta a tájat. A haldokló táj kétségbeesett utolsó kiáltásai! Harminchat tanya halála, a nemzedékek által újra és újra megtapasztalt, fehérre meszelt falaival, az abban lakók álmaival, bizakodásával, vagy nyomorúságával megtelt düledező falak elzuhantak, toló lapok alatt elmorzsolódtak, már csak a koromnak szaga, és agyagcsíkok sejtették azt a Szent helyet, ahol esténként Édesanyák imádkoztak a gyermekeikkel. Ahol házasodtak, ahol meghaltak. Petróleum lámpák lángja már nem pislog, fényénél gyerek már nem tanul. Valahol fönt eldöntötték, hogy itt egy modern több száz hektáros magas művelésű szőlőnek kell helyet adni. Ezért a régi, a múltnak örökre pusztulni kell! Elvonultak a dózerek, megint csend ült a tájón, egy halotti csend. A jeges szél végig söpörte a simára gyalult rónaságot. Ezen a síkságon baktattam keresztül az iskola felé, mikor egyszer csak arra lettem figyelmes hogy kis lyuk van a földön. Bakancsom sarkával kissé nagyobbra tágítottam. Lekukucskáltam, és egy sötét pince tárult elém. De ami ledöbbsentett az a pár cserép

Nagy Endre-Ürgési tanyavilág halála

Írta: Administrator

2012. július 04. szerda, 15:39 - Módosítás: 2013. január 12. szombat, 16:37

kaktusz látványa volt, ami félig megsárgulva lent árválkodott egy feneketlen vesszőkosár mellett. Fantasztikus, hogy a régi mesterek milyen boltívet raktak annak az öreg pincének, hogy kibírta a sok tonnás lánctalpasok súlyát! Azóta is sokszor visszagondolok azokra a kaktuszokra, meg arra a pincére. Nem tudom hogy mi lett a sorsa. De mindenesetre az oda ültetett szőlő igen rövid ideig uralta a tájat. A már haldokló termelészövetkezet egyik utolsó nagy befektetése nem hozott felvirágozást a környékre, a szőlőt hamarosan kiszántották, és most mértani sorokban ültetett tájidegen akácok lombjait lengeti az ürgési szél!

Írta Nagy Endre.